

Històries del Museu Vallhonrat de Rubí
Elena Boixader Baraut i Núria Julià Fosas

A stylized illustration of a woman with short, wavy grey hair, wearing a light-colored, patterned dress with puffed sleeves. She is standing in a garden with pink flowers and green plants. In the background, there is a two-story building with arched windows and doorways, some of which contain museum exhibits like a statue and a wheel. The entire scene is framed by a soft, orange glow.

La noia que viu al museu

Edita: Fundació Museu Vallhonrat

Coordinació: Anna Vallhonrat Miralles

Text: Núria Julià Fosas

Il·lustracions: Elena Boixader Baraut

Disseny i maquetació interior i coberta: Eduard Fernández Villatoro

Correcció: Núria Julià Fosas

Idea original: Núria Julià Fosas

Primera edició: febrer del 2024

ISBN: 978-84-09-56479-8

Fundació Museu Vallhonrat
Ps. Francesc Macià, 80 2a
08191 Rubí
Tel. 93 588 54 99
www.museuvallhonrat.com

Queda prohibida la reproducció total o parcial d'aquest conte

Núria Julià Fosas
Elena Boixader Baraut

La noia que viu al museu

col·lecció

Històries del Museu Vallhonrat de Rubí

6

Fundació Museu Vallhonrat

PER LA MARIA, EL TEMPS S'HA PARAT,
ENCARA VIU AL MUSEU VALLHONRAT.

NO RECORDA QUÈ LI VA PASSAR
NI PER QUÈ SOLA ES VA QUEDAR.

ES DESPERTA DE BON MATÍ,
QUAN EL GALL ENTONA EL QUIQUIRIQUÍ;
AMB LA GALLEDA, CAP EL POU S'HA D'APROPAR
PER AGAFAR AIGUA PER NETEJAR I CUINAR.

MIG ADORMIDA, ES PREPARA CAFÈ AMB EL MOLINET,
ESMORZA PA AMB TOMÀQUET, AMB UN TROS D'ESPETEC.
DESPRÉS OBRA LA FINESTRA PERQUÈ L'HABITACIÓ ES PUGUI VENTILAR,
TREU LA POLS, POSA LES NINES AL LLIT I LA GIBRELLA TOCA BUIDAR.

AL MIGDIA CUIDA EL BESTIAR:
NETEJAR GÀBIES I ELS DONA MENJAR.
LES VAQUES PASTURA I S'HAN DE MUNYIR
I AMB LA LLETERA, LA LLET RECOLLIR.

QUAN ACAVA DE RECOLLIR EL CELLER I ABANS D'ANAR A LA SALA,

ESCOMBRA ELS GRAONS I TREU LA POLS DE L'ESCALA.

DESPRÉS DE DINAR, PLANXA ELS COBRELLITS

I ALS PANTALONS I CAMISES, CUS ELS ESTRIPS.

AL SAFAREIG RENTA LA ROBA DEL DIA
MENTRE CANTA AMB ALEGRIA,
TOT MIRANT EL SEU HORT
QUE CUIDA COM UN TRESOR.

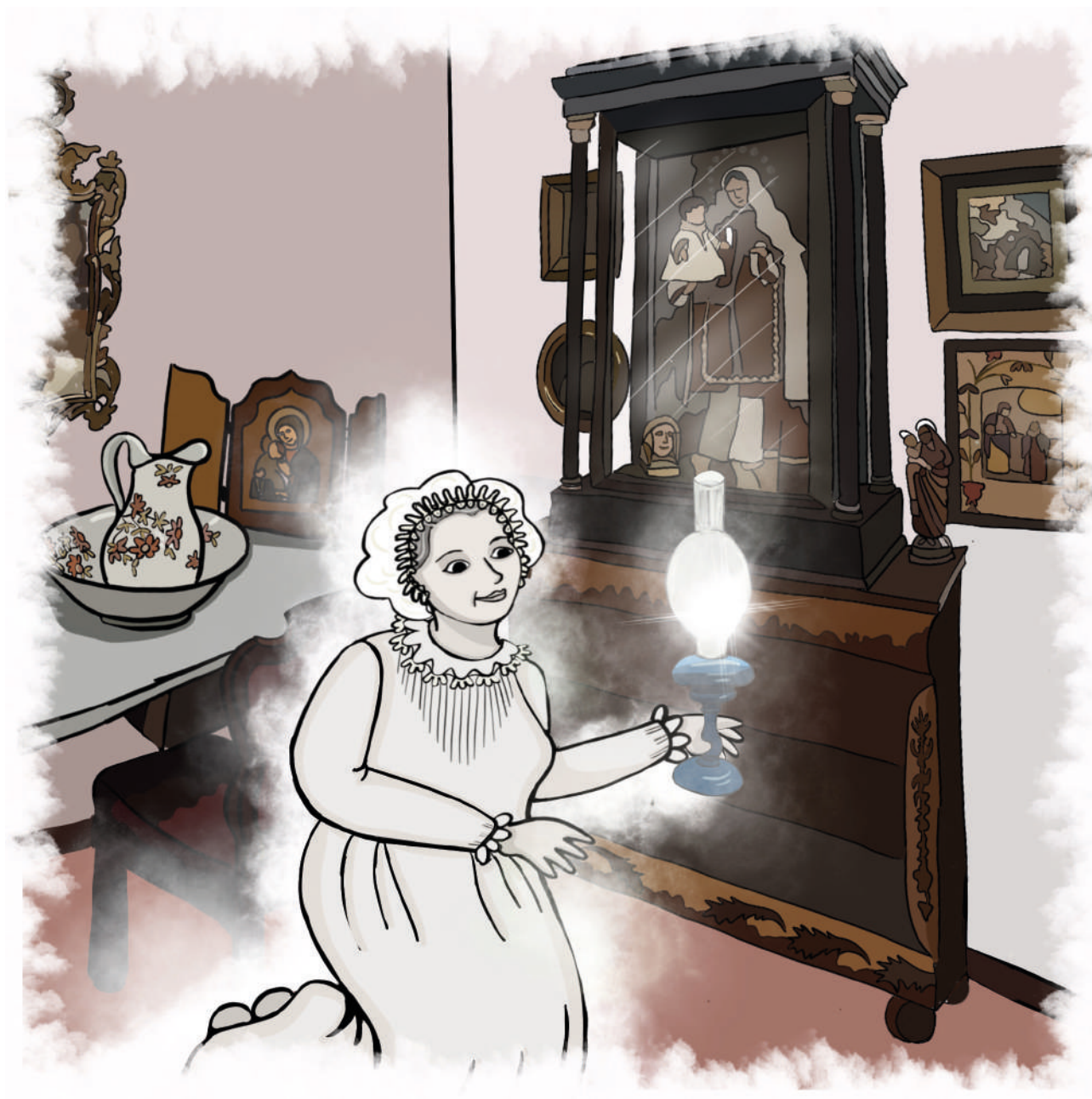

UNA MÀQUINA D'ESCRIURE HI HA A L'ESCRITORI
I EL SOROLL DE LES TECLES, FAN UN BON REBOMBORI.
DESPRÉS DE FER ELS DEURES, TOCA FER EL SOPAR,
ESTENDRE LA ROBA I LA TAULA PARAR.

DAVANT LA CAPELLETA RESA UNA ORACIÓ,
PER DEMANAR A LA VERGE, PROTECCIÓ;
I ENCÉN EL QUINQUÉ, PER SI LES MOSQUES,
LA CASA ES QUEDA A LES FOSQUES.

.

LES ESTONES LLIURES QUE TÉ, SERVEIXEN PER RECORDAR:
LA MÚSICA DE L'ORQUESTRA, ELS LLOCS PER ON VA PASSEJAR
I ELS VESTITS FETS AMB LA MÀQUINA DE COSIR,
QUE AL BALL DELS DIUMENGES, SOLIA LLUIR.

ES MIRAVA I PENTINAVA AL TOCADOR,
DAVANT D'UN MIRALL MOLT BUFÓ
I AL BAGUL SEMPRE HI GUARDAVA
EL VESTIT QUE MÉS LI AGRADAVA.

ELS TEMPS I ELS COSTUMS, HAN CANVIAT.
CAL DONAR LA BENVINGUDA A LA MODERNITAT:
ARA, DONES I HOMES DE TOTES CONDICIONS,
FAN LES FEINES DE CASA SENSE DISTINCIONS.

LA MARIA PERÒ, NO SAP PER QUÈ, A LA RIERADA VA MORIR
SENSE TENIR TEMPS DE CÓRRER, NI TAN SOLS DE FUGIR.
DORMIA PLÀCIDAMENT AL LLIT, QUAN LA MORT LA VA TROBAR
PERÒ L'ESPERIT DE LA MARIA, AL MUSEU ES VA QUEDAR.

Troba les paraules:

MARIA

MUSEU

FANTASMA

POU

VESTIT

SALA

1

C	E	L	L	E	R	S	A	L	A
M	A	R	I	A	T	S	C	I	M
R	H	C	E	P	U	M	V	T	S
V	E	S	T	I	T	R	I	Q	A
M	C	P	A	G	E	S	N	O	T
A	P	U	L	P	M	M	Y	M	N
N	O	O	E	F	L	C	A	V	A
P	R	A	N	U	E	S	U	M	F

I tu, quin fantasma creus que viu al Museu? Dibuixa'l !

2

Digues si és CERT o FALS

3

- ☐ La Maria és el nom d'una sala del Museu.
- ☐ Treballa amb un petit ordinador que té a la sala del mobiliari.
- ☐ Va morir ofegada mentre dormia al seu llit.
- ☐ De ben petita, li van ensenyar a fer les feines de casa.
- ☐ Ella és feliç vivint al museu, però troba a faltar a la família.

Pinta la Maria

LA MARIA I EL MUSEU

En el poble de Rubí, durant la dècada dels anys seixanta, la societat encaminava a les dones a la cura de casa, del futur marit i de tot allò relacionat amb la descendència i el benestar familiar. D'aquesta manera, com si d'una cadena es tractés, una generació ensenyava a la següent l'art d'aprendre a cuinar, a ajudar a casa, a ajudar a la gent gran, a cosir i saber-ne, era part important de l'àmbit femení.

Una cultura que també es podia veure a les fàbriques tèxtils (Cal Gaspar, Can Jorba o el Vapor Nou), pujant el menjar als pagesos en algunes vinyes o participant en la verema, cuidant els detalls en les celebracions religioses, aprenent en els cosidors, mestres a les escoles, dependents al comerç o protagonistes indiscutibles en el concurs de pubilles, entre d'altres esdeveniments socials.

Aquest conte pretén ser un petit homenatge a totes aquelles dones que van ser, són i seran part fonamental de la societat. Dones que han destacat en nombroses feines, en àmbits majoritàriament masculins i que es troben escassament representades.

Un conte per tenir un record a les feines que feien antigament, per recordar que, amb el temps, la justícia i la igualtat s'ha aconseguit una societat més justa.

La Fundació Museu Vallhonrat de Rubí continua treballant amb molta il·lusió i esforç, per mantenir i preservar viu aquest espai, que contribueix a difondre part de la història local a través de les seves col·leccions.

COL·LECCIÓ:

Històries del Museu Vallhonrat de Rubí

1 — Vine al Museu Vallhonrat

2 — 1962 la rierada

3 — La bóta Tona

4 — Els colors del jardí

5 — L'avi Quim

6 — La noia que viu al museu

.... I UN MUNT DE CONTES MÉS PER COL·LECCIONAR!

Imatge de l'exterior del Museu Vallhonrat. Fotografia: Núria Julià